

2652 REIAL DECRET 169/2004, de 30 de gener, pel qual s'estableixen els requisits per obtenir l'equivalència entre els estudis complets de dansa anteriors a la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, i els estudis superiors de dansa que s'hi regulen, i s'estableixen els complements de formació per obtenir el títol superior de dansa. («BOE» 38, de 13-2-2004.)

La Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, estableix a l'article 40.3 els requisits per accedir al grau superior dels ensenyaments de dansa i, a l'article 40.4, la possibilitat d'accedir al grau superior d'aquests ensenyaments sense complir els requisits acadèmics establerts, sempre que l'aspirant demostrï que té tant els coneixements i les aptituds propis del grau mitjà com les habilitats específiques necessàries per cursar amb aprofitament els ensenyaments corresponents.

Així mateix, la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, estableix a l'article 42.3 el títol superior de dansa i el declara equivalent a tots els efectes al títol de llicenciat universitari i, a la disposició addicional quarta.7, preveu que el Govern ha d'establir les equivalències dels títols afectats per la Llei que no hi estan establertes.

D'altra banda, la Comissió d'Educació, Cultura i Esport del Congrés dels Diputats, en la sessió del dia 18 de febrer de 2003, va aprovar una proposició no de llei per la qual instava el Govern a promulgar un reial decret en el qual es fixin el procediment i els requisits per declarar l'equivalència dels estudis de dansa anteriors a la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, al títol superior de dansa que estableix la mateixa Llei orgànica.

De conformitat amb el que estableix l'article 149.1.30a de la Constitució espanyola, la disposició addicional primera.2.c) de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, determina que correspon a l'Estat regular les condicions per a l'obtenció, l'expedició i l'homologació dels títols acadèmics i professionals vàlids en tot el territori espanyol.

Els ensenyaments oficials de dansa s'han impartit, durant les últimes dècades, en conservatoris de música, en escoles d'art dramàtic, en escoles d'art dramàtic i dansa i en conservatoris de dansa.

Els ensenyaments de dansa, com tots els ensenyaments artístics, es van veure afectats per una problemàtica històrica singular, que va tenir com a conseqüència la seva situació marginal en el sistema educatiu, la insuficient atenció legislativa, la pervivència de sistemes formatius tradicionals i la seva orientació predominantment professionalitzadora, amb unes seqüeles que han arribat pràcticament fins als nostres dies.

Els continguts dels ensenyaments i els successius plans d'estudis reflecteixen aquests condicionants històrics. L'Ordre de 21 de juliol de 1941 va establir una ordenació dels ensenyaments de dansa en què es fixaven en cinc el nombre de cursos que comprendria l'ensenyament complet de balls folklòrics i en què les alumnes s'havien de sotmetre a un examen de revàlida en concloure els ensenyaments. Aquests estudis van ser configurats segons les orientacions pròpies d'aquella època. Per tant, els ensenyaments de dansa es van anar enriquint acadèmicament i organitzativament, sobretot els que, des dels anys 50, estaven integrats

en centres públics superiors, com ara l'Escola Superior d'Art Dramàtic i Dansa de Madrid i l'Institut del Teatre de Barcelona, que van desenvolupar àrees d'especialització en dansa espanyola, dansa clàssica i dansa contemporània. Això no obstant, la manca de disposicions normatives va afavorir l'aplicació de criteris acadèmics i administratius molt heterogenis.

La Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, ha integrat els ensenyaments de dansa, així com els de la resta dels ensenyaments artístics, en el sistema educatiu que s'hi estableix.

D'altra banda, el Govern, adaptant el que preveuen l'article 40.4 i la disposició addicional quarta.7 de la dita Llei orgànica a la singular situació generada per la problemàtica històrica dels estudis de dansa, d'acord amb la proposició no de llei damunt esmentada i en exercici de les facultats que li atorga la legislació vigent, culmina amb aquest Reial decret el procés d'adequació del sistema anterior al que va establir la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, i completa la normativa dels reials decrets 986/1991, de 14 de juny, pel qual s'aprova el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu; 600/1999, de 16 d'abril, pel qual determinats documents oficials es declaren equivalents a les titulacions a les quals es refereix l'article 39.3 de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, per impartir els ensenyaments dels graus elemental i mitjà de dansa establerts a la Llei esmentada, i 706/2002, de 19 de juliol, pel qual es regulen determinades incorporacions al grau superior dels ensenyaments de música i les equivalències, a efectes acadèmics, dels ensenyaments de música, de cant i de dansa dels plans d'estudis que s'extingeixen amb els corresponents a la nova ordenació del sistema educatiu.

Aquest Reial decret ha estat consultat amb les comunitats autònomes i el Consell Escolar de l'Estat n'ha emès informe.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Educació, Cultura i Esport, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 de gener de 2004,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte la declaració d'equivalència entre els estudis complets de dansa anteriors a la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, i els estudis superiors de dansa que s'hi estableixen, a favor dels qui tinguin els requisits que estableix aquest Reial decret, així com la regulació dels complements de formació que han de cursar els alumnes per obtenir el títol superior de dansa que estableix l'article 42.3 de la Llei orgànica esmentada.

Article 2. *Requisits.*

Els qui hagin superat estudis oficials complets de balls folklòrics, dansa espanyola, ballet clàssic i dansa contemporània anteriors a la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, acreditats mitjançant certificacions expedides per conservatoris de música i declamació, conservatoris de

música, escoles d'art dramàtic, escoles d'art dramàtic i dansa o per conservatoris de dansa, i vulguin obtenir l'acreditació de la seva equivalència als estudis superiors de dansa que estableix la Llei esmentada, per obtenir el títol superior de dansa han de complir els requisits següents:

a) Tenir el títol de batxiller, qualsevol altre títol de batxiller superior de plans anteriors o, si s'escau, els títols de tècnic superior de formació professional, tècnic superior d'arts plàstiques i disseny, diplomada, enginyer tècnic, arquitecte tècnic, llicenciat, enginyer o arquitecte, o altres títols declarats equivalents als anteriors.

b) Acreditar documentalment una experiència d'almenys cinc anys en l'àmbit professional docent en centres públics, en centres privats no oficials reconeguts o autoritzats i en centres privats autoritzats, o en l'àmbit professional artístic o, si s'escau, entre tots dos, fins al curs 2002-2003 inclusivament, en les condicions que estableixi el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport a aquest efecte.

Article 3. *Complements de formació.*

1. Els continguts de la formació complementària per obtenir el títol superior de dansa per als qui tinguin els requisits a què es refereix l'article 2 s'estructuren en dos mòduls:

- a) Mòdul de pedagogia de la dansa.
- b) Mòdul de coreografia i tècniques d'interpretació de la dansa.

2. Cada un dels mòduls està configurat per assignatures corresponents a les tres matèries que determina aquest article i que han estat regulades en els seus continguts i temps lectius pel Reial decret 1463/1999, de 17 de setembre, pel qual s'estableixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments del grau superior de dansa i es regula la prova d'accés a aquests estudis.

a) Constitueixen el mòdul de pedagogia de la dansa les matèries següents:

- 1a Metodologia i didàctica de la dansa.
- 2a Pedagogia.
- 3a Psicologia evolutiva i de l'educació.

b) Constitueixen el mòdul de coreografia i tècniques d'interpretació de la dansa les matèries següents:

- 1a Llenguatge escènic i dramaturgia.
- 2a Coreografia.
- 3a Producció i gestió cultural.

3. Els alumnes han d'elegir un mòdul de formació i han de cursar, de cada matèria, almenys una assignatura de les que s'ofereixin al conservatori superior de dansa en què es dugui a terme aquest mòdul, fins a completar un mínim de 135 hores de formació. Al final del curs s'atorga la qualificació d'«apte» o «no apte» en cada assignatura, segons escaigui.

4. Per superar el mòdul, cada alumne disposa d'un màxim de quatre convocatòries, corresponents a dos cursos acadèmics. Es considera que un alumne ha superat el mòdul quan hagi complert les hores mínimes de formació i hagi aprovat totes les assignatures elegides i cursades. La superació de qualsevol assignatura té validesa en convocatòries següents. L'aprovació del

mòdul dona dret a l'expedició del títol superior de dansa a què es refereix l'article 1.

5. Les administracions educatives de les comunitats autònomes poden dictar les instruccions que siguin necessàries per a l'organització dels ensenyaments dels mòduls de formació complementària.

Article 4. *Calendari per a la realització dels mòduls de formació.*

Els mòduls de formació complementària es poden cursar en els set anys següents a la publicació, pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, de l'ordre de desplegament d'aquest Reial decret.

Article 5. *Comissió de valoració.*

El ministre d'Educació, Cultura i Esport ha de nomenar una comissió encarregada d'estudiar i avaluar la documentació acreditativa del compliment dels requisits a què es refereix l'article 2.

Article 6. *Reconeixement de l'equivalència.*

Els qui compleixen els requisits esmentats a l'article 2 obtenen del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport el reconeixement de l'equivalència dels seus estudis amb els superiors de dansa, únicament a l'efecte de cursar els complements de formació a què es refereix l'article 3 d'aquest Reial decret per obtenir el títol superior de dansa que estableix l'article 42.3 de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, en l'especialitat corresponent.

Article 7. *Procediment per al reconeixement de l'equivalència.*

Per ordre del ministre d'Educació, Cultura i Esport s'ha d'establir el procediment per al reconeixement de l'equivalència.

Article 8. *Procediment d'expedició de títols.*

1. Per a l'expedició del títol superior de dansa és aplicable el Reial decret 733/1995, de 5 de maig, sobre expedició de títols acadèmics i professionals corresponents als ensenyaments que estableix la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.

2. La denominació de l'especialitat que consti en el títol que obtinguin els interessats ha de ser coincident amb la del mòdul de formació complementària realitzat.

3. Els interessats poden obtenir per aquest procediment el títol superior de dansa exclusivament per una especialitat.

Disposició transitòria única. *Equivalències en virtut de normes anteriors.*

Continuen vigents en els seus propis termes les equivalències dels estudis de dansa anteriors a la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, amb els establerts en aquesta als reials decrets 986/1991, de 14 de juny; 600/1999, de 16 d'abril, i 706/2002, de 19 de juliol.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret, que es dicta a l'empara del que preveuen l'article 149.1.1a i 149.1.30a de la Constitució espanyola i la disposició addicional primera.2.c) de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, és aplicable en tot l'Estat.

Disposició final segona. Habilitació per al desplegament.

Correspon al ministre d'Educació, Cultura i Esport dictar les disposicions necessàries per al desplegament del que estableix aquest Reial decret, i als òrgans competents de les comunitats autònomes dictar les instruccions necessàries per a l'execució del que estableixen els articles 3.5 i 8.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 30 de gener de 2004.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Educació, Cultura i Esport,

PILAR DEL CASTILLO VERA

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

2654 REIAL DECRET 219/2004, de 6 de febrer, pel qual es modifica el Reial decret 1326/1995, de 28 de juliol, pel qual es regula l'etiquetatge energètic de frigorífics, congeladors i aparells combinats electrodomèstics. («BOE» 38, de 13-2-2004.)

La Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, estableix en el seu article 2.1 com a drets bàsics dels consumidors i usuaris la protecció dels seus legítims interessos econòmics, així com la informació correcta sobre els diferents serveis, per facilitar el coneixement sobre el seu adequat ús i gaudi.

L'esmentat dret a la informació dels consumidors i usuaris ha estat desplegat en la nostra legislació mitjançant diverses disposicions, entre altres, el Reial decret 1468/1988, de 2 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes industrials destinats a la seva venda directa als consumidors i usuaris.

D'altra banda, el Reial decret 124/1994, de 28 de gener, pel qual es regula l'etiquetatge i la informació referent al consum d'energia i d'altres recursos dels aparells d'ús domèstic, va adaptar la normativa espanyola al que estableix la Directiva 92/75/CEE del Consell, de 22 de setembre de 1992, que buscava, entre altres objectius, homogeneïtzar el sistema d'informació referent al consum d'energia i d'altres recursos essencials que puguin figurar a l'etiquetatge dels aparells d'ús domèstic.

La Directiva esmentada es va articular com a norma marc d'altres de posteriors que haurien de donar-li efectivitat concreta. De conformitat amb això, la Comissió Europea va establir les disposicions d'aplicació corresponents respecte a l'etiquetatge energètic de frigorífics, congeladors i aparells combinats electrodomèstics, mitjançant la Directiva 94/2/CE de la Comissió, de 21 de gener de 1994, la transposició de la qual a l'ordenament jurídic intern es va fer mitjançant el Reial decret 1326/1995, de 28 de juliol, pel qual es regula l'etiquetatge energètic de frigorífics, congeladors i aparells combinats electrodomèstics.

Mitjançant la Directiva 2003/66/CE de la Comissió, de 3 de juliol de 2003, de modificació de la Directiva 94/2/CE del Consell, de 21 de gener de 1994, per la qual s'estableixen les disposicions d'aplicació de la Directiva 92/75/CEE del Consell, de 22 de setembre de 1992, respecte a l'etiquetatge energètic de frigorífics, congeladors i aparells combinats electrodomèstics, la Comissió Europea, en considerar que l'efecte de la indicació del rendiment energètic per mitjà de l'etiquetatge pot disminuir o desaparèixer si no es defineixen altres categories de rendiment més estrictes i ja que la quota de mercat dels aparells de categoria A augmenta amb rapidesa, ha introduït dues categories addicionals, A+ i A++, com a solució provisional fins que s'efectuï una revisió global de les categories d'etiquetatge energètic.

Aquest Reial decret, en conseqüència, incorpora la Directiva 2003/66/CE a l'ordenament jurídic intern.

En la tramitació d'aquest Reial decret s'ha donat audiència al Consell de Consumidors i Usuaris i a les associacions empresarials relacionades amb el sector.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Sanitat i Consum, d'Economia i de Ciència i Tecnologia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 6 de febrer de 2004,

DISPOSO:

Article únic. Modificació del Reial decret 1326/1995, de 28 de juliol, pel qual es regula l'etiquetatge energètic de frigorífics, congeladors i aparells combinats electrodomèstics.

El Reial decret 1326/1995, de 28 de juliol, pel qual es regula l'etiquetatge energètic de frigorífics, congeladors i aparells combinats electrodomèstics, queda modificat de la manera següent:

U. El primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 1 queda redactat en els termes següents:

«2. La informació que aquest Reial decret obliga a facilitar s'obté per mitjà de mesuraments efectuats de conformitat amb les corresponents normes UNE-EN, els números de referència de les quals hagin estat publicats en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o al diari oficial de la comunitat autònoma competent.»

Dos. L'apartat 3 de l'article queda redactat de la manera següent:

«3. Els conceptes utilitzats en aquesta norma es corresponen amb les definicions que contenen l'article 1.3 del Reial decret 124/1994, de 28 de gener, i normes concordants.»